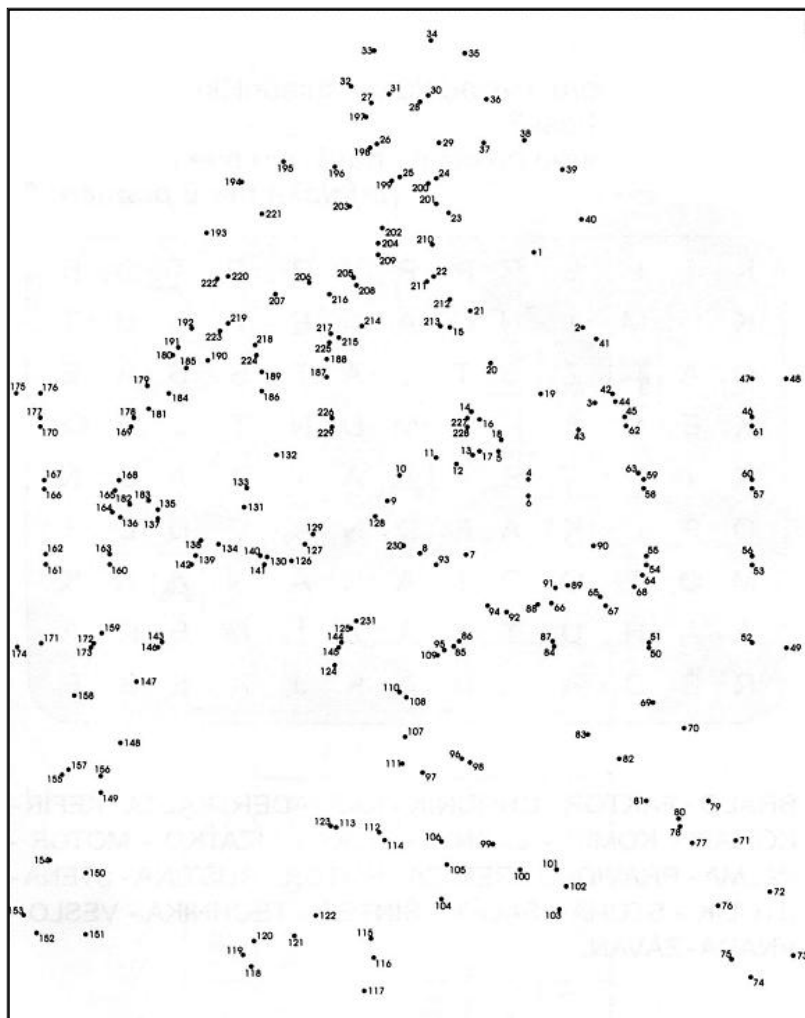

Pre deti a všetky Božie deti

Malá ťava sa pýta mamy-ťavy:
- Mami a prečo máme také veľké hrby na chrbte?
- Lebo tam si ukladáme zásoby vody, aby sme vydržali dlho v púšti.
- A mami, načo máme také veľké mihalnice?
- To keď je piesočná búrka, aby nám nešiel tak piesok do očí.
- A mami, načo máme také zvláštne chodidlá odspodu?
- No môj malý, aby sme lepšie prechádzali po piesku a piesočných dunách.
- A mami, načo nám je toto všetko v Bojniciach...?

Na zamyslenie...

Jednej klebetnej žene, ktorá s potešením ohovárala druhých, uložil spovedník takéto svojrázne pokánie:

„Chodte domov, rozpárajte jeden podhlavník a rozsypte perie na cestu. Potom sa vráťte ku mne!“ Keď sa žena vrátila, rozkázal jej kňaz: „A teraz pozbierajte všetko perie!“ Žena nato: „Ale to predsa nie je možné. Vietor ho rozniesol na všetky strany!“ Nato jej kňaz povedal: „Tak je to aj s vašimi zlomyseľnými rečami. Ani tie už nikdy celkom nenapravíte.“

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov,
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

internet: www.grkat-sekčov.sk
e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540

Len pre vnútornú potrebu farnosti Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

Neprešlo jazykovou úpravou

† Farský list

Číslo 38 22. júla 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Sv. Joachim a Anna

Svätí a spravodliví Joachim a Anna

25. júl – Zosnutie sv. Anny, matky presvätej Bohorodičky

Rodičia Bohorodičky sa podľa podania volali Joachim a Anna. Joachim znamená „príprava na Pána“, Anna „milostivá, láskavá“. Evanjelia o nich nepodávajú žiadne správy. Apokryfné Protoevanjelium sv. Jakuba o nich hovorí: „*Manželia Joachim a Anna bez úhony zachovávali Boží zákon. Boli vzorom manželov. Svoje časné imanie, výťažok svojej práce, rozdeľovali stále na tri časti: prvú časť chrámu, druhú časť chudobným a tretiu časť nechávali pre vlastné výdavky a potreby.*“

*Tí, čo vyrastajú v dome Pánovom,
v nádvoríach nášho Boha budú prekviatať.
Ešte aj v starobe budú prinášať ovocie,
úrodné budú a plní sviežosti;
a tak zvestujú, že Pán, moje útočisko, je
spravodlivý a nepravosti v ňom niet.*

Z 92. 14-16

Gréckokatolícka farnosť
Povýšenia sv. Kríža Prešov-Sekčov,
Farská pastoračná rada a animátori farnosti

Vás srdečne pozývajú sláviť 25. júl ako

Farský deň úcty k starším ľuďom

Program:

8:00 Ďakovná sv. liturgia za pokročilých vekom
(v cirkevnoslovanskom jazyku)

9:15 Spoločný program v Pastoračnom centre:

Program detí

Premietanie filmu

Ľudové piesne

Spoločný obed

Drahí naši rodičia, starí rodičia, ujovia a tety!
Prijmite toto pozvanie na slávenie Farského dňa úcty k starším ľuďom ako prejav našej vďaky za Vaše námahy pre dobro nás všetkých.

Ak Pán Boh požehná, chceli by sme do budúcnosti sláviť tieto dni vo veľkej úcte k Vám pravidelne.

27. júl - svätý veľkomočeník a uzdravovateľ Panteleimón

Narodil sa okolo roku 285 v maloázijskej Nikomédii (dnešný Ismid v Turecku), ktorá na základe rozhodnutia cisára Diokleciána (284 – 305) predstavovala od roka 286 hlavné mesto Rímskej ríše. Otec pochádzal z významného rodu a spoločne s manželkou pomenoval svojho syna **Pantaleón**, čo znamená **Vo všetkom lev**. Rodičia sa totiž nádejali, že svojou mocou sa stane podobným levovi. Matka bola kresťanka, no čoskoro zomrela, takže Pantaleóna vychoval otec – horlivý pohan.

Pantaleón bol vynikajúcim žiakom, preto sa začal venovať štúdiu lekárstva. Keďže aj v tejto oblasti prevyšil svojich vrstovníkov, cisár poveril slávneho Eufrosýna, aby mladíka pripravil na kariéru imperátorovho osobného lekára. Pantaleón navštevoval svojho učiteľa takmer každodenne, pričom zakaždým prechádzal okolo príbytku kňaza Hermolaa (liturgická pamiatka 26. júla). Hermolaos si ho všimol, pozval k sebe domov a postupne mu ohlasoval Krista.

Pantaleón stále viac veril Hermolaovým slovám, no kresťanom sa nestal. Prihodilo sa však toto: Pantaleón zbadal pri chodníku mŕtveho chlapca a vedľa neho zmiyu. Najprv sa preľakol, ale potom sa rozhodol vyskúšať pravdivosť kresťanskej viery a povedal: „Pane Ježišu Kriste, hoci nie som hodný vzývať Ťa, predsa len, ak chceš, aby som sa stal tvojim služobníkom, ukáž svoju silu a urob, aby v tvojom mene toto dieťa ožilo a zmiya zdochla.“ V tej chvíli mŕtvy chlapec vstal a zmiya, ktorá ho predtým uštipla, nečakane zdochla. Ohromený Pantaleón sa rozbehol za Hermolaom a prijal svätý krst.

V nasledujúcom období veľa diskutoval s otcom o náboženských otázkach a značne oslabil jeho pohanskú vieru, no nedokázal ho priviesť ku kresťanstvu. Raz však prišiel za Pantaleónom človek, ktorý napriek úsiliu viacerých slávnych lekárov postupne celkom stratil zrak. Pantaleón mu sľúbil, že mu zabezpečí uzdravenie, ak sa zaviazal rozdať všetok svoj majetok chudobným. Otec odrádzal svojho syna od dávania tohto sľubu, ktorý podľa neho nijako nemôže splniť; varoval ho, že si urobí doživotnú hanbu. On sa však pomodlil ku Kristovi a spomínaný človek začal vidieť. Vtedy Pantaleónov užasnutý otec rozbil všetky domáce modly a stal sa kresťanom.

Pantaleón uzdravoval aj mnohých ďalších ľudí, a to nielen svojou lekárskou zručnosťou, ale tiež pomocou zázrakov, ktoré mu Všemohúci umožňoval konať, takže chorí hromadne opúšťali svojich lekárov a prichádzali k nemu. Vzhľadom na skutočnosť, že pomohol prakticky každému a navyše nežiadal odmenu, vďační ľudia prestali používať jeho pôvodné meno a začali mu hovoriť **Panteleimón**, čo znamená **Vo všetkom milosrdný**. Práve pod týmto novým menom ho nachádzame aj v našom liturgickom kalendári.

Lekári z Nikomédie začali na Pantaleóna žiarliť a rozhodli sa svojho konkurenta navždy zbaviť. Zašli za cisárom Galériom (Galerius Valerius Maximianus Augustus; niekedy sa uvádza ako Maximián; vládol spoločne s Diokleciánom v rokoch 293 – 305, ako cisár Východu v rokoch 305 – 311) a udali svojho kolegu, že vyznáva Krista. Cisár tomu nechcel uveriť a dal si svojho budúceho osobného lekára predvolať. Napriek tomu, že Pantaleón urobil pred cisárovými očami zázrak, keď vzývaním Kristovho mena uzdravil ťažko ochrnutého človeka, predsa neušiel krutému mučeniu, pretože všetky jeho divy boli označené za čarodejníctvo. Najprv sa pokúšali páliť mu telo, avšak oheň sa ho nechcel dotknúť. Potom ho hodili do kotla s vriacim olovom, ale tekutina zrazu ochladla. Nato ho vrhli do mora s ťažkým kameňom na krku, no neponoril sa. Následne Pantaleóna odviekli do cirkusu, avšak divé zvieratá skrotli ako ovce a lízali mu nohy. Ľudia začali kričať: „Veľký je Boh kresťanov! Nech je nevinný a spravodlivý mladík prepustený!“ Cisár poslal na nich vojakov, ktorí mnohých zavraždili a vydal rozkaz vyviešťať Pantaleóna za mesto, sťať a spáliť. Pantaleón bol popravený 27. júla 305, ale oheň sa jeho tela nedotkol, preto bolo s úctou pochované.

Svätý Panteleimón – Panteleimón sa spomína vo viacerých modlitbách, ktoré súvisia so zdravím človeka a tiež v proskómíi (obrade prípravy chleba a vína) svätej liturgie.

ThLic. Marcel Gajdoš

Gréckokatolícke pútnické miesta - Buková hora

Bukovce – obec v okrese Stropkov, leží v Nízkych Beskydách, v doline na nive a priľahlom svahu Chotčianky. Obec vznikla 1964 zlúčením Veľkých a Malých Bukoviec.

Veľké Bukovce sa spomínajú od roku 1379; Malé Bukovce od roku 1652. Gréckokatolícky chrám sv. Demetra pochádza z roku 1891.

Buková hora patrí medzi obľúbené a hojne navštevované pútnické miesta gréckokatolíkov na Slovensku.

Prvé písomné správy o tomto mieste sú z roku 1742. Ľudové podanie hovorí, že sa tu kedysi zázračne uzdravil akýsi slepec, ktorý prichádzal pravidelne z Haliča na jarmok do Stropkova. Jeho priatelia spolu s obyvateľmi Bukoviec tu postavili na pamiatku tejto udalosti malú kaplnku, ktorá však stála dlho opustená. Neskôr ju dedinčania dali do užívania pustovníkovi Arseniovi Bosákovi. Ľudové podanie hovorí, že zrod monastiera na Bukovej hore je spojený práve s týmto menom. Po jeho smrti v roku 1742 bazilián – jeromonach (kňaz a rehoľník v jednej osobe) Irinarch z Jasla (Halič) začal so stavbou chrámu a kláštora, ktoré boli dokončené v roku 1796. Chrám bol zasvätený svätému krížu.

Pápež Klement XII. v roku 1738 obdaroval Bukovú horu mimoriadnymi plnomocnými odpustkami. Hramotu o pápežských plnomocných odpustkoch priniesol z Ríma jeromonach Irinarch Jaselský, OSBM.

V časoch intenzívneho náboženského života bola v kláštore na Bukovej hore aj kantorská škola a noviciát všetkých baziliánov Uhorska. Od svojho vzniku bol kláštor vždy obývaný. Niekoľkokrát ho však rehoľníci museli z rôznych dôvodov opustiť. Po druhej svetovej vojne sa zachoval len Chrám Povýšenia svätého kríža. A Kaplnka Premenenia Pána.

Buková hora je dnes opätovne dôležitým strediskom duchovného života veriacich. Každoročné tradičné púte sa tu konajú na sviatok Zoslania Svätého Ducha, Premenenia Pána a Povýšenia svätého kríža.

Prezaté z Dancák, F.: Homo viator. Spracoval oMZ. Pokračovanie v budúcom čísle.

Farské aktuality

Dňa **25. júla** sa vo farnosti uskutoční **Farský deň úcty k starším ľuďom**, na ktorý zvlášť pozývame našich dôchodcov. Program dňa je na prvej strane FL.

Pri príležitosti exarchátnej **odpuštovej slávnosti v Klokočove** pri Michalovciach dňa **12. augusta 2007** organizuje farnosť púť spojenú s poobedňajším výletom na Zemplínsku Šíravu. Program bude zverejnený neskôr. Je potrebné sa nahlásiť v sakristii chrámu.

Prosíme rodičov detí, ktoré sú zapísané na stretnutie gréckokatolíckej mládeže BYSTRÁ 2007, aby si prevzali podrobné informácie a tlačivá k potvrdeniu o zdravotnom stave dieťaťa, ktoré stačí vypísať a podpísať rodičom (nie lekárom).

Buková Hôrka - Povýšenie sv. kríža
1792 pútnický chrám do Bazilhanov